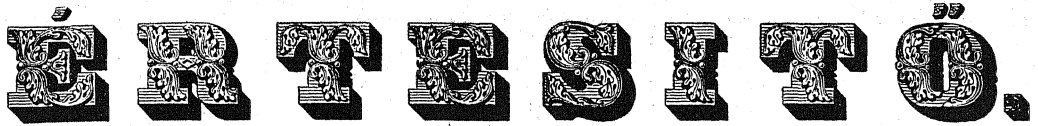

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmú közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

egész évre helyben s vidékre . . . 4 ft. Évnyegyedre . . . 1 ft.
Félévre . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.
Hirdetések jutányos árért. közöltetnek, külön mindannyiszor 30 kr
bélégdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyjuy-ntca 1869. sz. a.
Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuriésán
Péter fűszerkereskedésében.
A nyílterben magán és pártérdekű cikkeket ócsó árért elfo-
gadunk.

A visszatért.

Álmodom e, avagy ködkép ez előttem?
— Nem merek örülni, nehogy felébredjek.
.. Óh! e fölébredés iszonyubb volna tán,
Mint felkaczagásuk a megörjülteknek!

Ah! nem. Nem álmodom; ily szörnyű csa-
lódás
Nem fogamzott soha még a sors agyában.—
Itt vagyok valóban! e szelíd levegő
Nem terem seholszem, csak az én hazámban.

Messze sodort a szél, — mint felkapott por-
szem
Vetlitem idegen égöv alá töled,
Hol édes szép hazám! — befalazott rab-
kint —
Nem hallhaték csak egy jó szót is felőled.

Itt vagyok, itt vagyok; ismerem e hangot:
Az én nyelvemen van intézve ez hozzám;
Ez édes beszéden — tenger évek óta
Nem szölkék senkivel, — csupán imádkozám.

.. Mily szomorúan szól a falu harangja,
Valakit kísérnek örök nyugalmára.
Ne sirassatok meg, ahová tesztétek —
Itt marad veletek: az ősi hazába!

Én is ide vágytam. Hajdan a temető
Oly borzalmas vala testemnek lelkemnek,
És most oly jólesik tudnom: hogy engem is
Ide tesztétek ahol apám pihennek!

A koldusok életéből.

(Képz.)

— Hóha te ni. hó! Pista te!
.. Nono! ki a?
— Én vagyok ecsém! tán rá m
sem ismersz már?
.. Biz én bátya! kötözve se tud-
nám megmondani, kihez van szeren-
csém.
— No de nézze meg az ember!
hisz' én vagyok a te: Csutka Samu, aki-
vel együtt barátoktól ezeltől 10 esz-
tendővel a Gagyoriban, mikor meg-
vertelek volt. Illik az így elfelejt-
kezni az embernek a régi jó pajtásáról?
.. Az isten áldja meg kendet!

még ahova egyet lép is, hát kend a
csakugyan? Hogy van kend kedves
tűrületczelt édes atyámfia? Csakhogy
még egyszer megsegített az isten arra,
hogy kendet megláthassam. — Hanem
bátya! mondok én valamit: fogja ki
kend ebből a talyigából azt a szűrket,
osztán gyertünk be ebbe a csárdába ni.
Hej sok beszélni valóm van ám nekem
Samu bátyám!

Hé csapláros! egy icze bort abbul
a 8 garasosbul.

— Te, Pista te! lán koldus let-
tél te, hogy így tudod adni az urat?

.. Biz engem bátya! 9 esztendeje
mióta a falum kinevezett diplomás
kéregetőnek.

— Istennek legyen hála! tehát
kollegák leszünk.

.. Ne beszéljen kend!?

— Biz az édes ecsém! pedig épp
egy van ahogy mondom.

.. Hát aztán, hogy s mint esett
ez a kend sorja?

— Mingly' elbeszéltem ecsém! az
egész históriámat, hanem elébb hozas-
tunk abbul a 10 garasosbul, mert en-
nek a 8 garasosnak nagyon ködmönite
van. — Hé! csapláros! vakpád! ne
szunyólkálj, hanem ugorj boréért, nem
látod, hogy uri vendégeid vannak!?
Sose busulj ecsém! állja Debreczen,
oda megyek a nagyvásárra. Egy tebe-
net akarok venni, s 10 forint hiányzik
az árulból, hát azt valahogy majd csak
kinyós szörögjük. — Nohát no!
Emlékszel rá talán, hogy mikor egy-
mást utójárna láttuk én akkor hentes
voltam Sámsonban. De biz erről a hiva-
talrul le kellett mondanom, mert egy-
szer a bíró disznóját oldalt találtam
felbontani, s emialt aztán addig csufo-
ltak, kunéroztk, hogy nádkötő let-
tem. No ecsém! ez volt a mostani sze-
rencsémnek az alapja; mert egyszer
több pálinkát találván belől tölteni az
ingemen: a háztetőről lecsusztam, még-
pedig oly szerencsésen, hogy
azóta a ballábamra rá nem tudok hágni,
hanem hónaljmankóval segíték maga-
mon.

Köztünk legyen azonban mondva
édes ecsém! rá tudnék biz én hágni,

de miután a mankónál nincs előbbvaló
kenyérkereső társ a világon: én biz
oda nem adnám senki 100 forint pa-
rárszponcéért. — Érted? No!

Azóta osztán megis házasodtam;
még pedig itt merő áldás volt rajtam,
amonyiben egy gyönyörű szép virág-
szálat, egy vak lyányt vettem fele-
leségül, kinél különb házastársat egész
Európában sem találhattam volna.

Sokkal többet keres mint én, de
menyivel? Ha kiindul az utcára ken-
nyeret keresni, — miután ugy énekel
mint valami teátrista asszony, —
mindig ugy jön haza megrakodva, mint
a jóféle m óh, mindenféle drágasággal,
liszt, tojás, zsír, pénz, csak ugy ömlik
Pista! csak ugy ömlik! — Aztán lásd!

ezt a talyigát is, meg ezt a lovat is
azóta ragasztottam, hogy gyalog ne
járjak; mert biz én ecsém! 10 forintért
be nem mennék gyalog Debreczenbe,
ha mingyárt aranyfányéron hoznák is
elímbem. Nem én. Nánysen!

.. Bizony Samu bátyám! kend
boldog ember leve; a hintós koldus
legnagyobb ur a világon. Lássza kend!
én csak ezen a targonczán járok a vá-
sárookra, amiben ez a fin talszigál erre
arra.

Még én nem tudtam annyira vinni,
hogy talyigát, lovat vehessek.

Tudja kend! én otthon görbe, a
nagyvásáron meg vak vagyok, s he-
lytettem ez a csengő köreget; hanem
mégis azt mondom kendnek bátya, hogy
200 forint töldással se cserélném el a
kend mankójáért. Ez csak az igaz ke-
nyér kereső bátya! — No de mit
ér mind ez! hezzeg én is megházasod-
tam ezeltől 5 esztendővel, hanem ebbe
bele is vesztettem. Hiszi e kend bátya!
hogy ha a feleségem nem volna, nem
cserélnék a vicispánnal sem. De hát ez
az asszony ugy meg van átkozva,
hogy semmi baja sincs; s így
miudig csak az én keresményemet esze-
geti, iszogajta, elkölténé az a Dárius
kincsét is, nem győzők én rá keresni,
hallja ken!.. Nem keres az semmit.

— Hm hm! biz az éleg nagy csa-
pás rajtad édes ecsém! de miért nem
válsz el tőle? ilyen előkelő koldus

ember mint milyen magad vagy, bizony mindig megérdemelne olyan hozzávaló hitevérséget aki se eget se földet ne lásson. — De azonban hagyjuk el ezt öcsém! mindig azt hallottam, hogy senki se avatkozozék más embernek a familiájának a dolgába. Kiköszörülődik az magától is valaményi. — No de nézd meg! azt a régi jó kenyeres pajtásomat, Keztyü Gyurkát még meg se kérdeztem tőled; hát ő hogy van?

.. Tyűh bátyám! földes ur lett abbul; — a csak az igazi gróf köztünk; kutyá baja neki... höhöm!!

— Kicsoda te! Keztyü Gyurka?

.. Gyurka bizony!.. Megnyerte az a nagy lutriát.

— Lutriát te?!

.. Azt a!

— Hogyhogy?!

.. Hát csak úgy, hogy... hisz' tán tudja kend, hogy Gyurka kocsis volt az öreg Nyakali Gábornál?

— Tudom hát, hogyne tudnám.

.. Nohát egyszer, valami 3 esztendővel ezelőt, — épen virágvasárnapja előtt való pénteken — elment örölni a malomba. Elég az hozzá, hogy osztán amint kiakart ugrani a malomból, vagy be akart ugrani a malomba? — nem tudom világosan — a kerék oda kapta a gubája ujját. Erre kapja magát Gyurka, vagyis akarám mondani a malom kerék, s oda vitte Gyurkát az orsóhoz; s az egy örszetörte Gyurkát, hogy most már csupa gyönyörűség nézenni. Ettől fogva osztán úgy adakoznak annak, mint a köles. Neki van legzsirosabb jövedelme az egész környéken; minden esztendőben hizott disznótól Gyurka azóta, délbe este pecsenyét, meg borprádézék az asztalán. Biz ugy bátyám! ő nyerte meg a nagy lutrit.

— Ejnye hallod! a már csakugyan jóljárt. Terengette! — Hát Búbos Miskából mi leve? — Ő már akkor is köldus volt mikor én még otthon laktam. Ezt szeretném tudni leginkább, mert nekem szegény Miska közelről való atyámfia; anyiban, hogy az édesanyám ángya, meg a Búbos Miska testvére feleségének az ipa; — nem is úgy van! az anyám bátyja feleségének a napa, meg a Búbos Miska testvérbátyja ángyának az ipa, voltak egytestvérek.

.. Jaj, jaj, jaj, jaj! — héj! bátyám, bátyám! szegény Miska! még ez járta meg igazán, ugy hogy köszívnek kellene lenni annak, amék megne essék szegény Miskán. Szegény Miska! szegény Miska!!

— Meghólt te?!

.. Jaj, dehogyan hótt, dehogyan hótt.

Hisz' ha meghótt volna semmi baja se volna szegénynek. Nagyon nagy fátom esett ezen az emberen. De nem érdemelte, beh! nem érdemelte — ezt a csapást az istenteremtettem!! Egész életére szerencsétlenné tette egy kutya doktor.

— Hogyhogy te?!

.. Hát csak úgy, hogy: tudja kend jól milyen sorban volt szegény Miska ennekelőtte, hát hiszen csak el-

hetett a maga emberségéből becsületesen, mert hogy a szélért e az egyik oldalát ami miatt nem tudott osztán felegyenesedni, tehát ez neki olyan biztos kenyere volt amit eszé-
gába se jutott soha, hogy elvesztessen valaha. Aztán, ezelőtt 3 esztendővel, oda vetődött a faluba egy jöttment doktor; — a sebestűz égesse meg a diplomáját! — ez osztán addig-addig kuruzsolta pampuczolta szegény Miskát, mig egyszer olyan szerencsétlenül ütött ki a kuruzsolása: hogy az az istenteremtetteme Miska kigyógyult. Így tehát mármot kenyérnélkül maradt; mert nem koldulhat, s huzza a kapát egész álló nap hosszat, s olyan szegény olyan szegény mint a kutya.

— Az istennyila üsse meg a doktorát! be megrontá az atyámfát! Biz elég nagy baj ez Pista! Hanemhát nem tehetünk róla no! Minélfogva öcsém! csak aszondom, hogy mi meg „adjunk halát az urnak mert érdemli, mert minden gazdagságát velünk közli.“

Hé! csapláros! ne egyesivel hord ezt az üveget, ugys olyan kicsire futta aki futta, hogy alig teszi az ember a száájához, már mingyár vége van, — rakd meg ezt az asztalt emberséges ember módjára, ne félj tőle, itt az ára a zsebe mben.

Igyál Pista! mit szomorkodol? busuljon a ló, olég nagy a feje. Aztán miután cigányunk sincs; ki a talpunk alá egy kedvünkrovaló nótát penderítsen: gyere! danoljunk egyet, ebből a régi fajtából. Hogy lesz hát no?!

Ez a csárda kié? — akié,

A Bujdosó János uramé.

Hát az a másik ott hát kié?

Az is az ükemié...

No ez jól ment halja kend! ugy, hogy ezt még a kántor se tudta volna különben elereszteni. De ni ni!: egy szekér tart erre, s még ugyancsak meg van rakodva urakkal. Csűrőkre bátya! vegye elő kend azt a mankót, én meg a csengőt, s aztán álljunk ki a csárda elé. Jó lenne tőlük kirimánkodni egy páricze bor árát. Hunyja le kend a szemét! Vigyázz!... indulj... No! gyujtson rá kend már valami énekre!

Áron véletlünk meg, még pedig nagy áron Jézus drága vérén, nem a sárge sáron

Adjatok, adjatok, amit az ur adott

(Pista! rángasd jobban a csengőmadzagot!)

.. No ordítson kend tovább, elhaladt a szekér, s aztán nem löktek azok lo egy grislit sem.

— Nem te!?

.. Nem azok.

— Ejnye! hogy a hideglelés koressen ki belőletek orvosságpralóképen 10,000 eziet forintot! — Hiszen nem is urak voltak azok te! hát hol is láttát te egy szekéren, egy más nyakán ülni 7 urat? csupa zsidó volt az egy lábán.

— Nohát szaladjon el velük az a szekér, egész az oprencziáig! — Mi meg bátya! menjünk vissza és danoljunk tovább; Debreczen pedig hadd várjon, — rá ér.

Ucczta te!

Fekete...

Kati te!

Ide te!

Emlékkönyvbe.

(1867. ápr. 7.)

Ha én haragudni tudnék:

Csak te read néhezelnék;

Óh, mert oly jól esik nekem

Mosolyodat elleshetnem.

A te mosolyodnak láttán.

— Mely, mikent a szép szivárvány

Megtört a felhő keblét —

Haragom le csöndesednék.

... De, a ki jó, lelkedet ugy

Ismeri, mint én ismerem:

Haragudhatnék-e rád az,

Ha csak nem épen szivtelen?!

Tiszaparti.

Mozai k.

— Egy ember azt mondá: mindeocet megfontolván, másom találtam könynyebének a korpánál; és mégis azt mondom: hogy a napa házában lakó jó, sokkal, de sokkal könynyebb a korpánál.

— Egy vallásos ember, ki különben kereskedő volt, így szolt egy napon segédéhez: töltöttél vizet a spiritusba bővecskén?

Igen uram! elég bővecskén. — De krétát persze feledél tenni a porczukorhoz? Ab uram! dehogyan. — A malozsához aprókőveceset azonban még sem tettél? — Elsó dolgom volt uram! — Hát a dohány nedvesítése? — Anélkül meg börtet se nyitok.

Elj sokáig! s most jer! menjünk a templomba imádkozni!

— Csak a hatalmassal és győzedelmessel perelj. A meggyőzöttnek kedvez, milyent az többé nem árthat. Ez a nemes szív kötelessége. S ne várd soha, hogy ellenséged kétszer ki-náljon jobbával. Fogadd el azt először már.

— Dumáról beszólik: hozzá ment egykor egy ismerőse, — barátom! mondá ez. szomszédodban egy halott van, ki oly szegény volt, hogy családjá eltemettetni se bírja. Ön megfizethetné a temetés költségeit.

.. Szívesen, mennyi volna az?

.. Csak 25 frank.

.. Jó, itt a pénz. S ki volt a boldogtalan?

— Ah! szegény! csak egy ekzekutor.

.. Ekzekutor? ... Itt van 50 frank, természetesen el ön még egyet.

— Ha köszönteni akarsz valakit: tudd azt egész szívélyességgel; s ha egyik másik ember dőlly vagy paraszt-ságból — melyek különben testvérek — köszöntésedet alig fogadja, vagy valami kötelességszerű tartozásnak látszik ezt venni tőled: fordíts hátat neki jövőre.

— Koldustól várd, hogy a kapott ételt megköszönje. Vendégedet ebéd

vagy vacsorával nem lehet hálára kötelezned. Minélfigye ettől azt várnod, hogy ez neked hízzelegjen vagy mulattasson: botorság. — Koszond meg neki, hogy szívesen fogadta azt, amit te neki szívesen adtál. Egyébiránt itt a kölcsönösség a legjobb egyenlítő.

— Mitoltól kérdezték: hogy lehet az, hogy némely osztályban a trónörökös 14 éves korában már kormányzói képességének mondatik, míg a nő-sülés 18 éves korában sincs megadve?

.. Mert könnyebb egy országot, mint egy nőt kormányozni.

Apróság.

Egy fiu egy betanított szarkát vitt az utcán.

Sz. Pista barátunk nagy madárkedvelő és rettenetes hadaró.

Te! te te fiu! tu-tu-tud az a szá... szarka be... beszélni? kérdi a tulajdonostól.

Micsoda?! feleli önérzetesen a szubanc, tud e beszélni? Bizony tud, még pedig ha csak ugy tudna beszélni mint az ur, mingyá kitekerném a nyakát, a szarka mivoltját neki!

* * *

X. szenátor nagyon szórakozott volt, azonkívül pedig a bort meg mód-néülk kedvelte.

Kalamárisából a tinta fogyatékán levén, a gondos hajdu előveszi a tintás üveget s a szenátor ur tintatartójába tölt.

Köszönöm amice! — mondja önfeledten a hajduknak — csak egy kvaterkát kérek.

* * *

A legátus — abban az időben mikor még a luxus a koppantók használatát nem szorította ki az uri házakból — egy társaságban az előtte nagy kanócezal égő gyertyát, nem jutott észbe megkoppantani.

Kérem legátus ur! azt a koppantót... mondja neki egy hölgyecske.

A legátus a czélzást észre sem véve, nyújtá a kért jószágot.

No! — mondja a hölgy, egy legátust gavallérabb embernek tartottam, mintsem, hogy ide adja nekem ezt a koppantót.

Engedelmet instálók! felelé a legátus, hogy ne adtam volna, azt gondoltam, hogy a kisasszony a fogát akarja vele megpiszkálni!

* * *

Hát osztán Juliska! ha már maga haza megy Nádudvarra szolgálni, hogy titáláljam én hozzá az leveletem! Kérdi szeretőjétől az elbusult mesterlegény.

— Hát Sámujel! csak ugy hogy: *madame madame rektor szolgáld*

in Nádudvar, — volt az előkelő háznál szolgálkodott cseléd utasítása.

* * *

Ugya-gyan brátom! — mondja nehezen gagyogva egy részeg ember a vele szembejövőhöz, — nem lenne szíves engem haza ki... kisérni?!

— Hát hol lakik az ur?
.. Üm! hisz' ha én azt tudnám, magagam is haza mennék.

Vegyes.

— **Közérdekü** tudni, hogy a mult hét folytán a kormányválság végétört, miniszterelnök; b. Wenchheim Béla; belügyminiszter: Tiszta Kálmán; igazságügyminiszter: Perczel Béla; pénzügyminiszter: Széll Kálmán; közl. miniszter: Péchy Tamás; keresk. min.: b. Simonyi Lajos; vallás- és közokt. min.: Trefort Ágoston; honvédelmi min.: Szendé Béla; Horváthoz. min.: gr. Pejachevich Péter lett. — Ez alkalomból városunk tanácsa és főispánja e hó 4-kéről üdvözlő feliratot küldött városunk volt és leendő képviselője, — a belügyminiszteri tárczát hazáján legjobb indutából olvvaláló Tiszta Kálmánhoz.

— **Szabó József** színházunk tevékeny titkára 60 éves korában e hó 1-én elhunyt s e hó 3 kán ünnepélyesen örök nyugalomba tetőtolt.

— **Tanítóképeségi vizsgák**, a tisztántul ref. egyh. kerület határozata folytán e hó 2-dik, 3-dik napján tartattak, melyen a jelenként 3 nő és 6 fi tanító vizsgáztán: ugy a férfiak, mint a nők, kiválólag az utóbbiak dicséretes sikerrel lettek vizsgáltak.

— **A ref. egyház nőnöveldéjében**, — mely Doczi Gedeon igazgató tanár vezetése alatt áll, — a félévi vizsgák kitünően sikerültek; az igazgató tanár nagyrabecsülését és városunk nőnövendékeinek nagy előhaladásában a biztos kilátást eredményezték.

— **A debreczeni ipar és keresk. bank** részvényeseinek évi rendes közgyűlése mult vasárnap, 79579 szavazattal képviselő 996 részvénytulajdonos képviselőkkel lön megtartva, osztalék 24 ezer frt, — miöböl minden részvény után 8 frt osztalék jut, — még a részvénylökét benem fizető alapítók javára is.

Színházi rövid szemle.

Szombaton és vasárnap febr. 27. és 28 kán adatott „**A falu rosza**,” népszínzmű 3 felvonásban, írta Tóth Ede. Egy alig ismert név emelkedett hírtelen e darabbal a színmű irodalom oly magas fokára, hogy sokan csak több idő és munka után képesek felhatolni. Tóth Ede, a nemzet szerény napzsámosa ez, ki „A falu roszában egy kitünő népszínművel gazdagította irodalmunkat. A darab összeállításá, kivitelé, a teljesen kidomborított egészséges jellemek mind mesteri kezelésnek el, alakjai hívek, s egy pár szó, vagy mozdulatban egész lényük kifejezvék. A darab menete főleg a 2 elsö felvonásban mindéig vonzó, érdekes, mulattató, csak a 3-dik felvonásnak első része egy kissé vontatott.

Az előadás is mind két nap sikerült volt, Szabó B. a czímszerepelt érzéssel, valódi áthatottsággal személyesíté s a szép válogatot magyar népdalokat oly szíveshöz szöflöttag éneklé, hogy a közönség löbbször olismerő lapsokban tört ki, s a valóban remek koszorut méltán kiérdemelte. Horváth bakterje kitünő volt minden ízében. Förrökné, Rónai Mari, Együd, Tárács mind kedvvel és igekezettel jät-

szottak. Krecsányi Sarolta Finam Röszt híven alakítá; általában nagy számú közönség mindkét estén kellemes élvezetben részesült.

Hétfőn, márcz. 1. „**Armány és szerelem**,” Schiller drámája adatott sok kihagyásokkal, kevés számú közönség előtt nem a legjobb sikerrel, mi a darab megnyirbálása folytán csak nem sikerülhetlen.

Keddén, márt. 2. „**Orpheus az alvilágban**,” ismert víg operette 4 felvonásban. Zeneje Offenbaché. Ugy a szereplők, mint a zenekar nagyon kedvetlenül és sok hibával művödték, s csak Dalnokiné, Krecsányi S. Együd jäték nyujtott némi kárpóllást a gyér számú közönségnek.

Szerdán márt. 3. **Szabó József** színházi titkár temetése folytán a színház zárva volt.

Csütörtökön márt. 4. **Bibor és Gyász**,” eredeti dráma 5 felvonásban. Írta Horváth L. E darab H. István korából rajzolja azon történeti eseményt, midőn a kunoktól kedvöl király tekintélyét a neesség elött egészen elveszítvén, ez az országgyűlésen pártokra szakadva nagy zaj s lármá között egyik Boriscot, másik mást kiván a királyi székre; végre Almosnak szerencsétlen fia II. (vak) Béla felé fordul ugy a király, mint a nemzet figyelmé, s öt választják el a lemondott István helyére stb.

A darabnak egyes sikerült helyei mellett bizony vannak unalmas részeit is, mint például a királynak Pál atyávali párbeszéde és Illinek Béla herceggel találkozásai stb. — Azonban az oly előadás mellett, mint a legnagyobb, a legkitünőbb darab is esélynyulna s elvesztené értékét, mert a szerep nem tudás és nyelvhatalások általános volt és egy-mást érték, s alig emelhetők ki más a szereplők közül, ki nem rontott mint Zöldi Pál atya, Lukácsné Idl és Lenkei Béla szerepében, mely utóbbi a trónra történt meghívása alkalmából, midőn először érzi valójában a veszteséget, mely öt szeméttől megfosztásúsa által érte — a kitört népies fújdalom ecsetelésében remekelt is. — Nagyon gyér számú közönség.

Pénteken, márcz. 5. „**Mamiet, dán királyfi**,” Shakespeare nagy tragédiája adatott Egressy Akos ur utolsó vendéglátékául, — nem nagy számú közönség előtt. Az előadás elé sikerülne mondható, mert **Egressy ur** a czímszerepben, Romainé Ophelia szerepében, Zöldi mint színész király igekezettel s helyes fellogással alakítottak.

A szerkesztő nyilt levele.

K. M. — A „nefelejtsé” mi ugorlának találtak; — nem történt valami hiba a pakolásnál?

Rudi Radó, Nem haladó de maradó. Az igen szép: hogy Apponyit ajánlá miniszter elnökül, csakohgy persze a helyet lövészték el ön. Nem jobb volna eziránt a „közérdek” atjátján kopogtatnia?

„Annak a kislányomak.” Az a kislány, fölé, azt találná visszaizenni, hogy: jobb lesz a lecczét tanulgatni, mert hássak így tudja ön, mint a verselő tudományát: s zekundát talál kapni.

„Fiatall óriás.” No nő! ön tagadja, hogy egy némely magút nagyembernek hívó fiatal legény csakugyan nagy volna.

Nincs igazza lássa! mert rendszerint mind nagy a fiatal, ha hadnagy.

G. E. — F. G. — J. M. és M. L. uraknak! — B... üdvözlötli.

M. F. S. Budapest. Köszönjük a meglisteltetést, — egy lapból mégis sok 3 példányban, mint ez a 3-dik számmal történt, — azóta és azelőtt sem több sem kevesebb.

B. J. Bojt. Ha elhagytak a drága szollemek: ne hagyjon el muszáj, adj életjelt.

Felelős szerk. s laptulajdonos:

Báthory Sándor.

H I R D E T É S E K.

6185.
1875.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes id. **Balla Károly** részére, alperes **Bőszörményi Jánosné Mirkó Zsuzsánntól** 1000 arft tőke és járulékal erejéig lefoglalt ingatlan, u. m. a debreczeni 2758. számu telekjegyzőkönyvben A I. 1.—2. r. sz. alatt hejegyezett Miklós-utcai 1970 sorszámu ház és 2 hold 1300 □ öl onodói külső földének végrehajtást szenvedettet illető és 750 aforntra becsült felérésze folyó 1875-dik évi **mártius** hó 12-dik, székesség esetére **ápril** hó 12-dik napján délutáni 3 órakor, a telekkönyvi irodában végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen el fog adni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagyis 75 frt. az árverési számdékokozók által a kiküldött árverelő kezébe bánt pénzül letendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnal felfizetendő; a bántapénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak a leütéstől 14 nap mulva, a külső földrésznek pedig azon-

nal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelte fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabbban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adni.

A megmenjelenő jelzalogos hitelezők kinevezett gondnok ügyvéd Beer Kálmán által fognak képviselteni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetémmel közzétételnek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt tkvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1875. febr. 5-dik napján tartott üléséből.

Boruzs József,

3—3 jegyző.

Hirdetmény.

E folyó évi mártius hó 13-kán d. e. 9 órakor s azt követő napokon

a Balla Mihály csődtömegéhez tartozó Nagy-hatvan-utcai 1529-dik sz.

a. háznál, a tömeghez leltározott házi butorok s egyéb ingóságok közárverésen készpénz-fizetés mellett el fognak adni; — ugyan ezen alkalommal a csődtömeghez tartozó 1529. sz. a. ház f. évi pünkösdtől egy évre haszonbérbe adatik, kikiáltási ár 300 frt. — Végre ugyanezen csődtömeghez tartozó, — a nagybarom vásártéren lévő aklokknak f. évi Szent-György — Lőrincz és Mihály napi vásári jövedelme haszonbérbe adatik, kikiáltási ár 100 frt., — bántom pénz 10%, az árverési feltételek alólirt tömeggondnoknál Kis-Várad-utczán 2094. sz. a. lakásán d. e. 9 — d. u. 3 óráig megtekintethetők.

Fényes Ignác.

3—3 ügyvéd, tömeggondnok.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETRFND 1874. é. nov. 21-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 reg.	
" áll.v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd "	10 18 reg.	9 18 este	4-r reg.
Szolnok "	11 22 "	10 26 éjjel	6 16 "
P.-Ladány "	2 — déln.	1 52 "	11 36 de.
Debreczen "	3 51 "	4 30 reg.	2 20 de.
Nyiregyháza "	5 39 "	7 48 "	(érv.)
Szerencs "	8 4 este	11 27 "	4 30 r.
Miskolcz érk.	9 5 "	1 5 d. u.	1., 2., 3., 4. o.
Miskolcz ind.		1 51 d. u.	8 — rg.
Kassa érkezés		6 — este	11 43 c.

IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Kassa indulás	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	1., 2., 3., 4. o.
Miskolcz "	7 42 "	1 41 d. u.	9 24 "
Szerencs "	8 53 "	4 14 "	6 1 este
Nyiregyh. "	10 43 déln.	7 17 este	
Debreczen "	12 43 déln.	10 22 éjjel	3 25 du.
P.-Ladány "	2 24 "	12 12 "	6 29 os.
Szolnok "	4 54 "	4 40 reg.	12 14 éjj.
Czegléd érk.	5 49 "	5 59 "	1 49 "
Budapest "	8 31 este	8 45 "	
Bécs áll.v. "	6 11 reg.	6 22 este	
" ész.v. "	6 24 "	6 34 "	

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé.

	8 10 este	8 20 reg.	8 30 reg.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 reg.	8 30 reg.
" áll.v. "	8 20 "	8 30 "	8 30 "
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd "	10 18 déln.	9 8 este	6 30 reg.
Szolnok "	11 22 "	10 15 éjjel	8 54 "
Mező-Tur "	12 29 du.	1 25 "	11 42 "
Csaba "	2 1 déln.	2 55 reg.	4 16 du.
Arad érkezés	3 36 "	5 35 "	7 33 es.
" indulás	3 51 "	6 — "	
Vinga "	4 43 "	7 13 "	
Temesvár érk.	5 40 este	8 36 "	

IV. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé

	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Temesvár ind.	10 17 reg.	6 20 déln.	
Vinga érk.	11 22 d. e.	7 49 este	
Arad érk.	12 12 "	8 52 "	
Csaba ind.	2 10 "	11 42 éjjel	6 20 reg.
Mező-Tur "	3 43 "	2 14 "	10 12 de.
Szolnok "	4 54 "	4 24 reg.	5 34 du.
Czegléd érk.	5 49 este	5 49 "	6 59 es.
Budapest "	8 31 "	8 45 "	
Bécs áll.v. "	6 11 reg.	6 22 este	
" ész.v. "	6 24 "	6 34 "	

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé.

	8 10 este	8 20 reggel	8 30 reggel
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 reggel	8 30 reggel
" áll.v. "	8 20 "	8 30 "	8 30 "
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "	
	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.	
Czegléd "	10 18 reggel	9 18 este	
P.-Ladány "	2 35 d. n.	2 10 éjjel	
B.-Ujfalu "	3 35 "	3 42 reggel	
N.-Várad érkezés	4 47 "	5 21 "	

VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé

	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
N.-Várad indulás	11 22 d. o.	9 — este	
B.-Ujfalu "	12 25 d. u.	10 27 "	
P.-Ladány érk.	1 23 "	11 45 éjjel	
Czegléd "	5 49 este	5 59 reggel	
Budapest "	8 31 "	8 45 "	
Bécs áll.v. "	6 11 reggel	6 6 este	
" ész.v. "	6 24 "	6 34 "	

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon N.-váradon, Nyiregyházán, Szerencsen, Szonokon és Temesvárott a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Pályacsatlakozások:

I. Aradon: az első erdélyi vasut szeményontárhoz Gyula-Fehérvár felé s Petrosény és Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged felé.

II. Csabán: az alföldi vasut vonatai Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Kassa és a m. északkeleti vasut vonatahoz Sziget felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kassán: a kassa-oderbergi vasuton Oderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vonatahoz Lemberg és Sziget felé. A kassa-oderbergi vasut 3. sz. szeményvonata Oderberg és Eperjes felé a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasut Oderbergből jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyesvonat a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasut vonatahoz Eszák és az m. keleti vonathoz Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyházán: Ungvárvár felé.

VIII. Szerencsen: S.-A.-Uj helyi vasut felé.

IX. Szonokon: Hatvan felé.

X. Temesvárott: Szeged és Baziás felé.

*) Üzlet-igazgatóg.

*) Minden szerdán és szombaton.